

Peter Svetina

O volkcju, ki ni požrl ljudi

Bil je volkec z velikim trebuhom. Vanj so se skrili ljudje, kadar je deževalo. Prislonili so lestev in zlezli vanj. Niti kapljica dežja jih ni zmočila. Kapljice so polzele volkcju po dlaki in padale na tla: tok tok trtok so padale. Hvala, volkec, so rekli ljudje, ko je posijalo sonce, in zlezli iz trebuha. Hvala, da si bil naš dežnik.

